

[Handelsministeren.]

telser. Der vil også være et behov for en videreuddannelse vedrørende de mange problemer omkring virksomhedsøkonomi, virksomhedsledelse m. v., som de pågældende kommer til at stå over for at skulle tage stilling til i deres nye bestyrelsesarbejde. Men jeg er ikke enig i, at det er en opgave, som først og fremmest det offentlige bør tage sig på. Arbejdsmarkedets og erhvervenes organisationer, herunder LO, Dansk Arbejdsgiverforening og i øvrigt deres fælles samarbejdsnævn, er gået i gang med at forberede virksomhederne og arbejdstagerne på denne opgave. Jeg synes, jeg har grund til at sige, at det er mit indtryk, at man fra alle sider arbejder positivt med på, at ordningen kan få en god start og på længere sigt kan komme til at fungere som en faktor af virkelig betydning, også for arbejdsklimaet i virksomhederne.

I modsætning til hr. Anders Uhrskov har jeg fuld tillid til, at organisationerne og de faglige tillidsrepræsentanter kan klare denne opgave på tilfredsstillende måde. Jeg vil gerne her gentage, hvad jeg sagde ved lovforslagenes behandling her i tinget, at jeg har omgåedes faglige tillidsrepræsentanter i en lang årrække. Jeg kender deres faglige uddannelsesniveau; jeg kender deres interesse for den virksomhed, hvori de er beskæftiget, og jeg kender overordentlig mange gunstige eksempler på godt og fornuftigt samarbejde mellem virksomheder og medarbejderrepræsentanter. Jeg er ikke helt uden praktisk erfaring på dette uddannelsesområde, og jeg vil finde det både rigtigst og mest praktisk, at organisationerne selv tager denne opgave på sig. Derfor har jeg heller ikke søgt hverken lovhjælp eller bevilling til løsning af denne opgave i det offentlige regie. Jeg må måske have lov til at tilføje, at jeg mindes ikke, at spørgsmålet ikke dengang fik en besvarelse, der vandt almindelig accept.

Hr. Anders Uhrskovs karakteristik af den mulige betydning af arbejdstageres repræsentation i bestyrelsen er jeg ikke enig i. Narresuttheorien tror jeg ikke på, dertil har jeg stor respekt for faglige tillidsrepræsentanter. Jeg finder det for så vidt overflødig at understrege, at regeringen med denne ordning har fået løst en mærkesag, og vi glæder os over, at det har kunnet ske med

bred tilslutning i folketinget, på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet. Det synes jeg nok giver en rimelig chance for, at mange gode kræfter vil virke for at føre ordningen ud i livet på den rigtige måde.

Må jeg så i øvrigt rette en lille misforståelse, som hr. Anders Uhrskov giver udtryk for i sin begrundelse, nemlig den, at aktieselskabslovens bestemmelser om arbejdstagervalgte bestyrelsesmedlemmer er en EF-følgelov, det er ikke tilfældet. Bestemmelsen herom er rent dansk. Den adskiller sig i øvrigt også ganske kraftigt fra tilsvarende bestemmelser i de øvrige lande, men naturligvis er jeg klar over, at der i en række andre lande, både inden for og uden for EF-landenes kreds, findes lignende ordninger. Jeg vil dog gerne have lov at sige, at der til dato ingen EF-bestemmelser er vedtaget herom. EF-kommissionens udkast til 5. direktiv om selskabslovgivningen indeholder ganske vist sådanne bestemmelser; der vil nu nok gå nogle år, før man kan vente dette direktiv vedtaget. Regeringen har derfor ved den nye aktieselskabslov gennemført den danske ordning netop uden at afvente resultatet af et fælles EF-initiativ.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg må henstille, at handelsministeren overholder taletiden.

Anders Uhrskov: Jeg tror da, det er helt rimeligt, at man ikke, dengang loven blev vedtaget, tog det problem op, fordi man dengang netop stiltiende gik ud fra, at LO og AOF og andre interesserede parter hver på sin vis ville tage det op, men det er jo bare ikke sket.

Jeg kunne tilføje et spørgsmål: hvor mange kurser har der til nu været afholdt i LO-regie på dette område? Det er næppe mange. Og det er slet ikke ligegyldigt, hvordan en sådan ordning startes. Jeg er helt enig med handelsministeren i, at et meget, meget stort antal faglige repræsentanter fint vil kunne gå ind i den, og jeg er også enig i, at de under alle omstændigheder fint vil kunne stå mål med gennemsnitsrepræsentanterne fra modparten. Forholdet er jo bare det, at når det er en mindretalsrepræsentation, der er tale om, så skal den på sin vis være bedre end flertalsrepræsentationen for at kunne klare sig i argumentation, for